

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2020/873**2022/EES/29/04**

frá 24. júní 2020

um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og (ESB) 2019/876 að því er varðar tilteknar aðlaganir til að bregðast við COVID-19-heimsfaraldrinum*(Texti sem varðar EES) (*)*

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽²⁾,í samræmi við almenna lagasetningarmedferð ⁽³⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 ⁽⁴⁾ ásamt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB ⁽⁵⁾ myndar lagamma um varfærnisreglur fyrir lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki („stofnanir“) sem starfa innan Sambandsins. Þessi varfærnisreglur, sem var samþykktur í kjölfar fjármálakreppunnar sem brast á árin 2007-2008 og byggist að miklu leyti á alþjóðlegum stöðlum sem Baselnefndin um bankaeftirlit samþykkti árið 2010, kallaður Basel III regluramin, hefur átt þátt í því að auka viðnámsþrótt stofnana sem starfa innan Sambandsins og gera þær betur undirbúnar undir mögulega erfiðleika, þ.m.t. erfiðleika sem kunna að rísa vegna mögulegra kreppa í framtíðinni.
- 2) Frá því að reglugerð (ESB) nr. 575/2013 gekk í gildi hefur henni verið breytt nokkrum sinnum til að bregðast við þeim veikleikum sem enn voru í varfærnisregluraminum og hrinda í framkvæmd nokkrum útistandandi þáttum hnattrænna umbóta á fjármálaþjónustu sem eru nauðsynlegir til þess að tryggja viðnámsþrótt stofnana. Meðal þeirra breytinga var umbreytingarfyrirkomulag sem innleitt var í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2395 ⁽⁶⁾ til að milda áhrifin á eiginfjárgrunn vegna innleiðingar alþjóðlegs reikningsskilastaðals um fjármálagerninga (IFRS 9). Með breytingu sem gerð var á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/630 ⁽⁷⁾ er kveðið á um lágmarkstryggingavernd fyrir tapi vegna vanefndra áhættuskuldbindinga, svokallaðar varfærnisreglur um varúðarráðstafanir.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjttð. ESB L 204, 26.6.2020, bls. 4. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 301/2021 frá 29. október 2021 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjttð. ESB C 180, 29.5.2020, bls. 4.

(2) Álit frá 10. júní 2020 (hefur enn ekki verið birt í *Stjórnartíðindunum*).

(3) Afstaða Evrópuþingsins frá 18. júní 2020 (hefur enn ekki verið birt í *Stjórnartíðindunum*) og ákvörðun ráðsins frá 24. júní 2020.

(4) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjttð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

(5) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærniseftirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjttð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

(6) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2395 frá 12. desember 2017 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar umbreytingarfyrirkomulag til að milda áhrifin á eiginfjárgrunn vegna innleiðingar IFRS-staðals 9 og fyrir meðhöndlun tiltekinna áhættuskuldbindinga opinberra aðila sem tilgreindar eru í heimgjalddmíli aðildarríkis sem stórra áhættuskuldbindinga (Stjttð. ESB L 345, 27.12.2017, bls. 27).

(7) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/630 frá 17. apríl 2019 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar lágmarkstryggingavernd fyrir tapi vegna vanefndra áhættuskuldbindinga (Stjttð. ESB L 111, 25.4.2019, bls. 4).

- 3) Enn fremur voru nokkrir lokaþættir Basel III reglurammans innleiddir í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/876⁽⁸⁾. Meðal þeirra þátta eru ný skilgreining á vogunarhlutfalli og vogunarhlutfallsauki sem hvort tveggja kemur í veg fyrir að stofnanir auki skuldsetningu úr hófi fram, auk ákvæða um hagstæðari varfærnis meðferð fyrir tilteknar hugbúnaðareignir og um hagstæðari meðferð vegna tiltekinna lána sem tryggð eru með líffeyri eða launum, endurskoðaður stuðningsþáttur fyrir lán til lítilla og meðalstórra fyrirtækja („stuðningsþáttur fyrir lítill og meðalstór fyrirtæki“) og ný aðlögun á eiginfjárkröfum vegna útlánaáhættu áhættuskuldbindinga gagnvart aðilum sem reka eða fjármagna efnislega innviði eða aðstöðu, kerfi eða net sem veita eða styðja mikilvæga almannaþjónustu („stuðningsþáttur fyrir innviði“).
- 4) Hið mikla efnahagsáfall af völdum COVID-19-heimsfaraldursins og þær einstæðu aðgerðir sem gripið hefur verið til til að hefta útbreiðslu hans hafa haft víðtæk áhrif á efnahaginn. Fyrirtæki standa frammi fyrir röskun í aðfangakeðjum, tímabundnum lokunum og minni eftirspurn og heimili glíma við atvinnuleysi og tekjusamdrátt. Opinber yfirvöld á vettvangi Sambandsins og aðildarríkjanna hafa gripið til afgerandi aðgerða til að styðja við heimili og gjaldfær fyrirtæki til þess að takast á við þann alvarlega en tímabundna samdrátt sem hefur orðið í hagkerfinu og lausafjárskortinn í kjölfar hans.
- 5) Stofnanirnar munu gegna lykilhlutverki við að stuðla að bata. Jafnframt er líklegt að þær verði fyrir áhrifum af versnandi efnahagsástandi. Evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010⁽⁹⁾, Evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska verðbréfamarkaðs-eftirlitsstofnunin) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010⁽¹⁰⁾ og lögbær yfirvöld hafa veitt stofnunum fjármagn tímabundið, lausafé og rekstrarstuðning til að tryggja að stofnanirnar geti haldið áfram að sinna hlutverki sínu í fjármögnun raunhagkerfisins þrátt fyrir meira krefjandi umhverfi. Einkum hafa framkvæmdastjórnin, Seðlabanki Evrópu og Evrópska bankaeftirlitsstofnunin veitt skýra leiðsögn um beitingu þess sveigjanleika sem þegar er að finna í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 með því að gefa út skýringar og leiðbeiningar um beitingu varfærnisreglurammans í tengslum við COVID-19. Meðal slíkra leiðbeininga er túlkunarorðsending framkvæmdastjórnarinnar frá 28. apríl 2020 um beitingu reikningsskilaumgjáðar og varfærnisregluramma til að auðvelda lánveitingar banka í Evrópusambandinu - Stuðningur við fyrirtæki og heimili vegna COVID-19. Baselnefndin um bankaeftirlit hefur einnig veitt nokkuð svigrúm við beitingu á alþjóðlegum stöðlum til að bregðast við COVID-19-heimsfaraldurinum.
- 6) Mikilvægt er að stofnanir nýti fjármagn sitt þar sem þörfin fyrir það er mest og að regluramma Sambandsins auðveldi það ásamt því að tryggja að stofnanirnar gæti varfærni. Auk þess sveigjanleika sem þegar er veittur í núgildandi reglum, myndu markvissar breytingar á reglugerðum (ESB) nr. 575/2013 og (ESB) 2019/876 tryggja greiða samvirkni varfærnisreglurammans við ýmsar ráðstafanir til þess að takast á við COVID-19-heimsfaraldurinn.
- 7) Við hinar einstöku aðstæður COVID-19-heimsfaraldursins og fordæmalausar áskoranir var kallað eftir tafarlausum aðgerðum til að tryggja að stofnanir gætu veitt fjármagn til fyrirtækja og heimila með árangursríkum hætti og dregið úr efnahagsáfallinu sem COVID-19-heimsfaraldurinn hefur valdið.
- 8) Tryggingar sem ríki eða aðrir opinberir aðilar, sem eru taldir jafn traustir lántakendur samkvæmt staðalaðferðinni fyrir útlánaáhættu sem sett er fram í þriðja hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, veita í tengslum við COVID-19-heimsfaraldurinn eru sambærilegar að því er varðar áhættumildunaráhrif við tryggingar sem opinberar útflutningslána-stofnanir veita í samræmi við 47. gr. c í reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Því þykir rétt að samræma kröfur um lágmarks tryggingavernd fyrir vanefndar áhættuskuldbindingar sem þjóðríki eða aðrir opinberir aðilar ábyrgjast við þær kröfur sem eiga við um vanefndar áhættuskuldbindingar sem opinberar útflutningslána-stofnanir ábyrgjast.

⁽⁸⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/876 frá 20. maí 2019 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar vogunarhlutfall, hlutfall stöðugar fjármögnunar, kröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, útlánaáhættu mótaðila, markaðsáhættu, áhættuskuldbindingar gagnvart miðlægum mótaðilum, áhættuskuldbindingar gagnvart sjóðum um sameiginlega fjárfestingu, stórar áhættuskuldbindingar, skýrslugjafarskyldu og birtingarkröfur og reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 150, 7.6.2019, bls. 1).

⁽⁹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

⁽¹⁰⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84).

- 9) Í tengslum við COVID-19-heimsfaraldurinn hefur komið í ljós að möguleikinn á að undanskilja tímabundið tilteknar áhættuskuldbindingar gagnvart seðlabönkum frá útreikningum á heildarmælistærð áhættuskuldbindinga stofnunar, eins og kveðið er á um í 429. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, eins og henni er breytt með reglugerð (ESB) 2019/876, gæti reynst vera lykilatriði við neyðaraðstæður. Hins vegar verður ákvörðunarréttur til að undanskilja slíkar áhættuskuldbindingar ekki virkur fyrr en 28. júní 2021. Því gætu lögbær yfirvöld ekki nýtt sér þetta úrræði fyrir þann dag til að takast á við auknar áhættuskuldbindingar gagnvart seðlabönkum sem búast má við í kjölfar ráðstafana í peningamálastefnu sem gerðar eru til að draga úr efnahagslegum áhrifum COVID-19-heimsfaraldursins. Auk þess virðist virkni þessa úrræðis takmarkast af minni sveigjanleika, sem til kemur vegna samjöfnunarfyrikomulags sem fylgir slíkum tímabundnum undanþágum sem myndi takmarka getu stofnana til að auka áhættuskuldbindingar gagnvart seðlabönkum við neyðaraðstæður. Það gæti á endanum leitt til þess að stofnun neyðist til að draga úr útlánum til heimila og fyrirtækja. Þess vegna, til að koma í veg fyrir óæskilegar afleiðingar í tengslum við samjöfnunarfyrikomulagið og til að tryggja að slík undanþága skili tilætludum árangri þegar tekist er á við mögulega erfiðleika og áföll í framtíðinni, ætti að gera breytingar á samjöfnunarfyrikomulaginu. Auk þess, til þess að tryggja að þessi valmöguleiki sé tiltækur meðan á COVID-19-heimsfaraldrinum stendur, ætti möguleikinn á að undanskilja tilteknar áhættuskuldbindingar gagnvart seðlabönkum að vera fyrir hendi áður en vogunarhlutfallskrafa d-liðar 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 tekur gildi 28. júní 2021. Ákvæði 429. gr. a ættu að gilda áfram eins og þau eru orðuð samkvæmt framseldri reglugerð (ESB) 2015/62 þar til hin breyttu ákvæði um útreikninga á vogunarhlutfalli koma til framkvæmda eins og kveðið er á um í reglugerð (ESB) 2019/876 ⁽¹⁾.
- 10) Baselinefndin um bankaefirlit endurskoðaði útreikninga á virði áhættuskuldbindinga vogunarhlutfalls árið 2017 vegna reglubundinna kaupa eða sölu sem bíða uppgjörs til þess að tryggja að meðferðin á þeim endurspegli vogunina sem er innbyggð í þessi viðskipti og að möguleg mismunandi reikningsskil hafi ekki áhrif á útreikninga meðal stofnana með sambærilegar stöður. Í Sambandinu var þessi endurskoðun innleidd með reglugerð (ESB) 2019/876. Hins vegar kemur þessi hagstæðari meðferð ekki til framkvæmdar fyrr en 28. júní 2021. Þar sem hin endurskoðaða útreikningsaðferð myndi endurspeglar raunverulega vogun viðskipta betur og jafnframt auka getu stofnana til útlána og til að taka á sig tap á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn gengur yfir ættu stofnanirnar nú þegar að geta beitt endurskoðuðu útreikningsaðferðunum tímabundið áður en ákvæðin sem leidd eru í lög með reglugerð (ESB) 2019/876 taka gildi gagnvart öllum stofnunum Sambandsins.
- 11) Margar stofnanir sem starfa innan Sambandsins hafa fallið undir IFRS 9 frá 1. janúar 2018. Í samræmi við alþjóðlega staðla sem Baselinefndin um bankaefirlit samþykkti var með reglugerð (ESB) 2017/2395 innleitt í reglugerð (ESB) 575/2013 umbreytingarfyrirkomulag til að draga úr mögulegum umtalsverðum neikvæðum áhrifum vænts útlánataps á almennt eigið fé þáttar 1 stofnana samkvæmt IFRS-staðli 9.
- 12) Beiting IFRS 9 á meðan efnahagssamdrátturinn vegna COVID-19-heimsfaraldursins stendur yfir gæti leitt til skyndilegrar aukningar á varúðarniðurfærslum vegna áætlaðs útlánataps þar sem vera kynni að reikna þyrfti vænt tap á líftíma fyrir margar áhættuskuldbindingar. Baselinefndin um bankaefirlit, Evrópska bankaefirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðsefirlitsstofnunin hafa tekið skýrt fram að þess er vænst að stofnanir beiti ekki núgildandi aðferðum á vænt útlánatap með vélrænum hætti í sérstökum undantekningartilvikum svo sem vegna COVID-19-heimsfaraldursins heldur nýti þann sveigjanleika sem innbyggður er í IFRS 9, t.d. með því að taka tilhlýðilegt tillit til langtíma efnahagsþróunar. Baselinefndin um bankaefirlit samþykkti 3. apríl 2020 að veita meiri sveigjanleika við framkvæmd umbreytingarfyrirkomulags til þess að taka inn áhrif IFRS 9 í skrefum. Til þess að draga úr mögulegum óstöðugleika á lögbundnu eigin fé sem gæti komið til ef COVID-19-heimsfaraldurinn leiðir til verulegrar aukningar á varúðarniðurfærslum vegna áætlaðs útlánataps er nauðsynlegt að framlengja umbreytingarfyrirkomulagið einnig í lögum Sambandsins.
- 13) Til að draga úr mögulegum áhrifum skyndilegrar aukningar á varúðarniðurfærslum vegna áætlaðs útlánataps á getu stofnana til útlána til viðskiptavina þegar þörfin er mest ætti að framlengja umbreytingarfyrirkomulagið um tvö ár og stofnanir ættu að geta bætt að fullu við almennt eigið fé þáttar 1 allri aukningu í nýjum varúðarniðurfærslum vegna áætlaðs útlánataps sem þær færa árin 2020 og 2021 fyrir fjáreignir sínar sem ekki eru virðisrýrðar. Þessar breytingar myndu draga frekar úr áhrifum COVID-19-heimsfaraldursins á mögulega aukna þörf stofnana til varúðarniðurfærslu samkvæmt IFRS 9 og jafnframt halda í umbreytingarfyrirkomulagið fyrir áætlað útlánatap sem komið var á áður en COVID-19-heimsfaraldurinn skall á.

⁽¹⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/62 frá 10. október 2014 um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar vogunarhlutfallið (Stjtið. ESB L 11, 17.1.2015, bls. 37).

- 14) Stofnanir sem hafa áður ákveðið að nýta eða nýta ekki umbreytingarfyrirkomulagið ættu að geta dregið þá ákvörðun til baka hvenær sem er á nýja umbreytingartímabilinu með fyrirvara um að þær fái fyrirframheimild til þess frá lögbærum yfirvöldum sínum. Lögbær yfirvöld ættu að tryggja að slík ákvörðunarbreyting ráðist ekki af sjónarmiðum um eftirlitshögnun. Þar af leiðandi og með fyrirvara um fyrirframheimild frá lögbæra yfirvaldinu ættu stofnanir að geta ákveðið að hætta að nýta umbreytingarfyrirkomulagið.
- 15) Hin einstöku áhrif COVID-19-heimsfaraldursins koma einnig fram í gríðarlegum óstöðugleika á fjármálamörkuðum sem ásamt óvissu leiðir til aukinna vaxta á opinberar skuldir sem leiðir aftur til óinnleysts taps eignarhlutdeilda stofnana í opinberum skuldum. Til þess að draga úr verulegum neikvæðum áhrifum óstöðugleika ríkisskuldamarkaða, á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn gengur yfir, á lögbundið eigið fé stofnana og þar af leiðandi á svigrúm stofnana til útlána til viðskiptavina, ætti að koma aftur á fót tímabundinni varfærnisú sem hindraði þau áhrif.
- 16) Stofnanir þurfa að framkvæma afturvirka prófun eigin líkana sinna daglega til að meta hvort þessi líkön leiði af sér nægilegar eiginfjárkröfur til að taka við tapi í veltubók. Ef ágallar í kröfum afturvirkar prófunar, sem einnig nefnast yfirskot, kæmu fram oftar en sem nemur tiltekinni tölu á ári myndi það leiða til þess að viðbótar magnbundnum margfaldara væri beitt á eiginfjárkröfur að því er varðar markaðsáhættu þegar notað er eigið líkan. Kröfur afturvirkar prófunar eru mjög sveiflumagnandi á tímum gríðarlegs óstöðugleika svo sem þeim sem COVID-19-heimsfaraldurinn hefur valdið. Í kjölfar efnahagsáfallsins hefur magnbundni markaðsáhættumargfaldarinn sem beitt er á eigin líkön hækkað umtalsvert. Basel III regluramminn um markaðsáhættu heimilar lögbærum yfirvöldum að jafna út slíka óvenjulega atburði í eigin líkönum fyrir markaðsáhættu en slíkt ákvörðunarvald eftirlitsyfirvalda er ekki fyllilega til staðar í reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Því ætti að veita lögbærum yfirvöldum aukið svigrúm til að milda neikvæðar afleiðingar gríðarlegs óstöðugleika á markaði á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn gengur yfir með því að undanskilja yfirskot sem verða frá 1. janúar 2020 til 31. desember 2021 sem ekki er hægt að rekja til annmarka í eigin líkönum. Á grundvelli reynslunnar af COVID-19-heimsfaraldurinum ætti framkvæmdastjórnin að meta hvort einnig ætti að veita slíkt svigrúm þegar gríðarlegur óstöðugleiki verður á markaði í framtíðinni.
- 17) Í mars 2020 endurskoðaði hópur seðlabankastjóra og forstöðumanna fjármálaeftirlita tímalínu framkvæmdar lokaatriða Basel III reglurammans. Þótt enn eigi eftir að innleiða flest lokaatriðin í lög Sambandsins hafa kröfur um vogunarhlutfallsauka fyrir kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu þegar verið innleiddar með breytingum sem gerðar eru með reglugerð (ESB) 2019/876. Þess vegna, og til þess að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði á alþjóðavettvangi fyrir stofnanir sem komið hefur verið á fót í Sambandinu sem starfa einnig utan Sambandsins, ætti að fresta gildistökudegi kröfunnar um vogunarhlutfallsauka sem sett er fram í þeirri reglugerð til 1. janúar 2023. Með frestun á beitingu kröfunnar um vogunarhlutfallsauka myndi misbrestur á að uppfylla þá kröfu, sbr. 141. gr. c tilskipunar 2013/36/ESB, ekki hafa neinar afleiðingar á frestunartímabilinu og engar tengdar hömlur á útgreiðslur sem settar eru fram í 141. gr. b. þeirrar tilskipunar vera til staðar.
- 18) Að því er varðar lán sem lánastofnanir veita lífeyrisþegum eða launþegum með ótímabundna ráðningarsamninga gegn skilyrðislausri millifærslu hluta lífeyris eða launa lánþegans til lánastofnunarinnar var 123. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 breytt með reglugerð (ESB) 2019/876 til að gera kleift að veita slíkum lánnum hagstæðari meðferð. Beiting slíkrar meðferðar í tengslum við COVID-19-heimsfaraldurinn myndi auka hvata fyrir stofnanir til að auka lánveitingar til launþega og lífeyrisþega. Því er nauðsynlegt að flýta gildistökudegi þeirra ákvæða svo stofnanir geti gripið til þeirra á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn gengur yfir.
- 19) Þar sem stuðningsþátturinn fyrir lítíl og meðalstór fyrirtæki og stuðningsþátturinn fyrir innviði gerir hagstæðari meðferð tiltekinna áhættuskuldbindinga vegna lítilla og meðalstórra fyrirtækja og innviða mögulega, ætti beiting hans í tengslum við COVID-19-heimsfaraldurinn að vera hvati fyrir stofnanir að auka mjög þarfar lánveitingar. Því er nauðsynlegt að flýta gildistökudegi þessara tveggja stuðningsþátta svo stofnanir geti gripið til þeirra á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn gengur yfir.
- 20) Varfærnis meðferð fyrir tiltekna hugbúnaðareignir var breytt með reglugerð (ESB) 2019/876 til þess að styðja betur við umbreytingu á átt að stafrænni bankageira. Í því samhengi að stafræn þjónusta hefur verið tekin í notkun hraðar vegna opinberra ráðstafana sem samþykktar voru til að takast á við COVID-19-heimsfaraldurinn ætti að flýta gildistöku þeirra breytinga.

- 21) Opinber fjármögnun með útgáfu ríkisskuldabréfa í innlendum gjaldmiðli annars aðildarríkis gæti reynst nauðsynleg til að styðja við ráðstafanir til að bregðast við áhrifum COVID-19-heimsfaraldursins. Til þess að komast hjá ónauðsynlegum hömlum á stofnanir sem fjárfesta í slíkum skuldabréfum þykir rétt að taka upp aftur umbreytingarfyrirkomulagið fyrir áhættuskuldbindingar gagnvart ríkjum og seðlabönkum þegar þær áhættuskuldbindingar eru gefnar upp í innlendum gjaldmiðli annars aðildarríkis að því er varðar meðferð slíkra áhættuskuldbindinga samkvæmt rammanum um útlánaáættu og framlengja umbreytingarfyrirkomulagið að því er varðar meðferð slíkra áhættuskuldbindinga samkvæmt takmörkunum á stórum áhættuskuldbindingum.
- 22) Við hinar óvenjulegu aðstæður sem komið hafa upp vegna COVID-19-heimsfaraldursins er ætlast til þess að hagsmunaaðilar leggi sitt af mörkum til aðgerða til að ná bata. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Seðlabanki Evrópu og önnur lögbær yfirvöld hafa gefið út tilmæli til stofnana um að stöðva tímabundið arðgreiðslur og endurkaup hlutabréfa á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn gengur yfir. Til þess að tryggja samræmda beitingu slíkra tilmæla ættu lögbær yfirvöld að nýta eftirlitsheimildir sínar til fulls, þ.m.t. heimildir til að setja bindandi hömlur á útgreiðslur eða skorður á breytileg launakjör, ef við á, í samræmi við tilskipun 2013/36/ESB. Á grundvelli reynslunnar af COVID-19-heimsfaraldurinum ætti framkvæmdastjórnin að meta hvort veita ætti lögbærum yfirvöldum viðbótar bindandi valdheimildir til þess að leggja hömlur á útgreiðslur við sérstakar aðstæður.
- 23) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að hámarka getu stofnana til lánveitinga og taka á sig tap vegna COVID-19-heimsfaraldursins og jafnframt tryggja áframhaldandi viðnámsþrótt slíkra stofnana, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs þeirra og áhrifa er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná því markmiði.
- 24) Til þess að hinar sérstöku stuðningsráðstafanir, sem samþykktar eru til að draga úr áhrifum COVID-19-heimsfaraldursins, nái fullri skilvirkni að því er varðar það að viðhalda viðnámsþrótti bankageirans og búa til hvata fyrir stofnanir til að halda áfram lánveitingum er nauðsynlegt að hin mildandi áhrif þessara ráðstafana endurspeglar strax í því hvernig lögbundnar eiginfjárkröfur eru ákvarðaðar. Með hliðsjón af því hve aðkallandi þessar aðlaganir á reglurammanum um varfærnisreglur eru ætti þessi reglugerð að öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
- 25) Í ljósi hinna brýnu, sérstöku aðstæðna, sem hafa skapast af völdum útbreiðslu COVID-19 heimsfaraldursins, var talið viðeigandi að veita undanþágu frá átta vikna frestinum, sem um getur í 4. gr. bókunar I um hlutverk þjóðþinga í Evrópusambandinu, sem fylgir sáttmálanum um Evrópusambandið, sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins og stofnsáttmála Kjarnorkubandalags Evrópu.
- 26) Því ætti að breyta reglugerðum (ESB) nr. 575/2013 og (ESB) 2019/876 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:*1. gr.***Breytingar á reglugerð (ESB) nr. 575/2013**

Reglugerð (ESB) nr. 575/2013 er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað inngangsorða 4. mgr. 47. gr. c kemur eftirfarandi:

„4. Þrátt fyrir 3. mgr. þessarar greinar skulu eftirfarandi stuðlar gilda um þann hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar sem opinber útflutningslánastofnun ábyrgist eða tryggir eða sem hæfur veitandi útlánavarnar sem um getur í a- til e-lið 1. mgr. 201. gr. ábyrgist eða bakábyrgist ef ótryggðar áhættuskuldbindingar gagnvart honum myndu fá 0% áhættuvog skv. 2. kafla II. bálks þriðja hluta.“

- 2) Í 114. gr. fellur 6. mgr. brott.

- 3) Í stað ii. liðar d-liðar fyrstu undirgreinar 1. mgr. 150. gr. kemur eftirfarandi:

„ii. áhættuskuldbindingar gagnvart ríkjum og seðlabönkum fá 0% áhættuvog skv. 2. eða 4. mgr. 114. gr.“

- 4) Ákvæðum 429. gr. a, með áorðnum breytingum samkvæmt reglugerð (ESB) 2019/876, er breytt sem hér segir:
- a) Í stað inngangsorðanna í n-lið 1. mgr. kemur eftirfarandi:
- „n) eftirfarandi áhættuskuldbindingar gagnvart seðlabanka stofnunarinnar, að uppfylltum þeim skilyrðum sem sett eru fram í 5. og 6. mgr.“
- b) Ákvæðum 5. mgr. er breytt sem hér segir:
- i. Eftirfarandi kemur í stað inngangsmálsliðarins:
- „Stofnanir geta undanskilið áhættuskuldbindingar sem taldar eru upp í n-lið 1. mgr. ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt.“
- ii. Eftirfarandi lið er bætt við:
- „c) lögbært yfirvald stofnunarinnar hefur ákvarðað að höfðu samráði við viðkomandi seðlabanka á hvaða degi hinar sérstöku aðstæður teljast hafa hafist og tilkynnt um þá dagsetningu opinberlega; sá dagur skal vera við lok ársfjórðungs.“
- c) Í stað skilgreininga á „EM_{LR}“ og „CB“ í 7. mgr. kemur eftirfarandi:
- „EM_{LR} = heildarmælistærð áhættuskuldbindingar stofnunar eins og hún er reiknuð í samræmi við 4. mgr. 429. gr., þ.m.t. áhættuskuldbindingar sem eru undanskildar í samræmi við n-lið 1. mgr. þessarar greinar, á þeim degi sem um getur í c-lið 5. mgr. þessarar greinar og
- CB = dagsmeðaltal heildarvirðis áhættuskuldbindinga stofnunarinnar gagnvart seðlabanka sínum, reiknað yfir heilt bindiskyldutímabil seðlabankans sem kemur næst á undan þeim degi sem um getur í c-lið 5. mgr. sem hægt er að undanskilja í samræmi við n-lið 1. mgr.“
- 5) Ákvæði 467. gr. falla brott.
- 6) Í stað 468. gr. kemur eftirfarandi:
- „468. gr.

Tímabundin meðferð óinnleysts hagnaðar og taps metið á gangvirði í gegnum aðra heildarafkomu í ljósi COVID-19-heimsfaraldursins

1. Þrátt fyrir 35. gr. mega stofnanir, á tímabilinu frá 1. janúar 2020 til 31. desember 2022 („tímabil tímabundinnar meðferðar“) fjarlægja úr útreikningum á liðum í almennu eigin fé þáttar 1 fjárhæðina A sem er ákvörðuð í samræmi við eftirfarandi formúlu:

$$A = a \cdot f$$

þar sem:

- a = fjárhæð óinnleysts hagnaðar og taps sem safnast hefur upp frá 31. desember 2019 sem flokkuð eru sem „breytingar á gangvirði fjármálagerninga sem metnir eru á gangvirði í gegnum aðra heildarafkomu“ í efnahagsreikningi, sem samsvarar áhættuskuldbindingum gagnvart ríkjum, héraðsstjórnnum eða staðaryfirvöldum sem um getur í 2. mgr. 115. gr. þessarar reglugerðar og opinberum aðilum sem um getur í 4. mgr. 116. gr. þessarar reglugerðar, að frátöldum þeim fjáreignum sem eru virðisrýrðar, eins og skilgreint er í viðbæti A við viðaukann við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1126/2008 („viðaukinn sem varðar IFRS 9“) og
- f = stuðullinn fyrir hvert skýrslugjafarar á tímabili tímabundinnar meðferðar í samræmi við 2. mgr.

2. Stofnanir skulu beita eftirfarandi stuðlum f við útreikning á fjárhæð A sem um getur í 1. mgr.:

- a) 1 á tímabilinu frá 1. janúar 2020 til 31. desember 2020,
- b) 0,7 á tímabilinu frá 1. janúar 2021 til 31. desember 2021,
- c) 0,4 á tímabilinu frá 1. janúar 2022 til 31. desember 2022.

3. Ef stofnun ákveður að beita tímabundinni meðferð sem sett er fram í 1. mgr. skal hún upplýsa lögbæra yfirvaldið um ákvörðun sína a.m.k. 45 dögum áður en skiladagurinn rennur upp fyrir framlagningu upplýsinganna sem byggðar eru á þeirri meðferð. Með fyrirvara um fyrirframheimild frá lögbæra yfirvaldinu má stofnun snúa við upphaflegri ákvörðun sinni einu sinni á því tímabili sem tímabundinni meðferð er beitt. Stofnanir skulu tilkynna opinberlega ef þær beita þeirri meðferð.
4. Ef stofnun fjarlægir fjárhæð óinnleysts taps úr liðum í almennu eigin fé þáttar 1 í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar skal hún endurreikna allar kröfur sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð og tilskipun 2013/36/ESB sem eru reiknaðar með notkun einhverra af eftirfarandi liðum:
- a) fjárhæð frestaðrar skattinneignar sem er dregin frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1 í samræmi við c-lið 1. mgr. 36. gr. eða áhættuvegin í samræmi við 4. mgr. 48. gr.,
- b) fjárhæð sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu.
- Þegar viðkomandi krafa er endurreiknuð skal stofnunin ekki taka tillit til þeirra áhrifa sem varúðarniðurfærsla vegna áætlaðs útlánataps sem tengist áhættuskuldbindingum gagnvart ríkjum, héraðsstjórnnum eða staðaryfirvöldum sem um getur í 2. mgr. 115. gr. þessarar reglugerðar og opinberum aðilum sem um getur í 4. mgr. 116. gr. þessarar reglugerðar, að undanskildum þeim fjáreignum sem eru virðisrýrðar eins og skilgreint er í viðbæti A við viðaukann sem varðar IFRS 9, hefur á þá liði.
5. Á tímabilunum sem sett eru fram í 2. mgr. þessarar greinar skulu stofnanir sem hafa ákveðið að beita tímabundnu meðferðinni sem sett er fram í 1. mgr. þessarar greinar, í viðbót við upplýsingarnar sem birta skal samkvæmt áttunda hluta, birta fjárhæðir eiginfjárgrunns, almenns eigin fjár þáttar 1 og eiginfjárþáttar 1, heildareiginfjárlutfall, hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1, hlutfall eiginfjárþáttar 1 og vogunarhlutfallið sem þær væru með ef þær beittu ekki þessari meðferð.“

7) Ákvæðum 473. gr. a er breytt sem hér segir:

a) Ákvæðum 1. mgr. er breytt sem hér segir:

i. Í stað inngangsorðanna í fyrstu undirgrein kemur eftirfarandi:

„1. Þrátt fyrir ákvæði 50. gr. og þar til við lok umbreytingartímabilanna sem sett eru fram í 6. mgr. og 6. mgr. a þessarar greinar geta eftirfarandi stofnanir tekið með í sitt almenna eigið fé þáttar 1 fjárhæðina sem reiknuð er út í samræmi við þessa málsgrein.“

ii. Í stað annarrar undirgreinar kemur eftirfarandi:

„Fjárhæðin sem um getur í fyrstu undirgrein skal reiknuð út sem samtalan af eftirfarandi:

a) fyrir áhættuskuldbindingar sem falla undir áhættuvog í samræmi við 2. kafla II. bóls þriðja hluta, fjárhæðin (AB_{SA}) reiknuð út í samræmi við eftirfarandi reiknireglu:

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} - t_1) \cdot f_1 + (A_{4,SA} - t_2) \cdot f_2 + (A_{SA}^{old} - t_3) \cdot f_1$$

þar sem:

$A_{2,SA}$ = fjárhæðin sem reiknuð er í samræmi við 2. mgr.,

$A_{4,SA}$ = fjárhæðin sem reiknuð er í samræmi við 4. mgr., á grundvelli fjárhæðanna sem reiknaðar eru í samræmi við 3. mgr.,

$$A_{SA}^{old} = \max\{P_{1.1.2020}^{SA} - P_{1.1.2018}^{SA}; 0\},$$

$P_{1.1.2020}^{SA}$ =

samtala áætlaðs útlánataps 12 mánaða sem ákvarðað er í samræmi við lið 5.5.5 í viðaukanum sem varðar IFRS 9 og niðurfærslufjárhæðar áætlaðs útlánataps yfir líftíma sem ákvarðað er í samræmi við lið 5.5.3 í viðaukanum sem varðar IFRS 9 að undanskilinni niðurfærslu áætlaðs útlánataps yfir líftíma fjáreigna sem eru virðisrýrðar eins og skilgreint er í viðbæti A við viðaukann sem varðar IFRS 9, 1. janúar 2020,

$P_{1.1.2018}^{SA}$ =	samtala áætlaðs útlánataps 12 mánaða sem ákvarðað er í samræmi við lið 5.5.5 í viðaukanum sem varðar IFRS 9 og niðurfærslufjárhæðar áætlaðs útlánataps yfir líftíma sem ákvarðað er í samræmi við lið 5.5.3 í viðaukanum sem varðar IFRS 9 að undanskilinni niðurfærslu áætlaðs útlánataps yfir líftíma fjáreigna sem eru virðisrýrðar eins og skilgreint er í viðbæti A við viðaukann sem varðar IFRS 9, 1. janúar 2018 eða á upphafsdegi beitingar IFRS 9, hvort sem ber upp síðar,
f_1 =	gildandi stuðull sem mælt er fyrir um í 6. mgr.,
f_2 =	gildandi stuðull sem mælt er fyrir um í 6. mgr. a,
t_1 =	hækkun á almennu eigin fé þáttar 1 sem er vegna möguleika á að nýta fjárhæðina $A_{2,SA}$ sem skattfrádrátt,
t_2 =	hækkun á almennu eigin fé þáttar 1 sem er vegna möguleika á að nýta fjárhæðina $A_{4,SA}$ sem skattfrádrátt,
t_3 =	hækkun á almennu eigin fé þáttar 1 sem er vegna möguleika á að nýta fjárhæðina A_{SA}^{old} sem skattfrádrátt,

- b) fyrir áhættuskuldbindingar sem falla undir áhættuvog í samræmi við 3. kafla II. bóls þriðja hluta, fjárhæðin (AB_{IRB}) reiknuð út í samræmi við eftirfarandi reiknireglu:

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} - t_1) \cdot f_1 + (A_{4,IRB} - t_2) \cdot f_2 + (A_{IRB}^{old} - t_3) \cdot f_1$$

þar sem:

$A_{2,IRB}$ =	fjárhæðin sem reiknuð er í samræmi við 2. mgr., sem er aðlöguð í samræmi við a-lið 5. mgr.,
$A_{4,IRB}$ =	fjárhæðin sem reiknuð er í samræmi við 4. mgr., byggðri á fjárhæðunum sem reiknaðar eru í samræmi við 3. mgr. sem eru aðlagðar í samræmi við b- og c-lið 5. mgr.,

$$A_{IRB}^{old} = \max\{P_{1.1.2020}^{IRB} - P_{1.1.2018}^{IRB}; 0\},$$

$P_{1.1.2020}^{IRB}$ =	samtala áætlaðs útlánataps 12 mánaða sem ákvarðað er í samræmi við lið 5.5.5 í viðaukanum sem varðar IFRS 9 og niðurfærslufjárhæðar áætlaðs útlánataps yfir líftíma sem ákvarðaður er í samræmi við lið 5.5.3 í viðaukanum sem varðar IFRS 9 að undanskilinni niðurfærslu áætlaðs útlánataps yfir líftíma fjáreigna sem eru virðisrýrðar, eins og skilgreint er í viðbæti A við viðaukann sem varðar IFRS 9, lækkaðri um samtöluna á tengdum fjárhæðum áætlaðs taps fyrir sömu áhættuskuldbindingar sem reiknaðar eru út í samræmi við 5., 6. og 10. mgr. 158. gr. þessarar reglugerðar, 1. janúar 2020. Þegar útreikningar leiða til neikvæðrar tölu skal stofnunin setja virði $P_{1.1.2020}^{IRB}$ sem jafnt og núll,
------------------------	--

$P_{1.1.2018}^{IRB}$ =	samtala áætlaðs útlánataps 12 mánaða sem ákvarðað er í samræmi við lið 5.5.5 í viðaukanum sem varðar IFRS 9 og niðurfærslufjárhæðar áætlaðs útlánataps yfir líftíma sem ákvarðaður er í samræmi við lið 5.5.3 í viðaukanum sem varðar IFRS 9 að undanskilinni niðurfærslu áætlaðs útlánataps yfir líftíma fjáreignanna sem eru virðisrýrðar, eins og skilgreint er í viðbæti A við viðaukann sem varðar IFRS 9, 1. Janúar 2018 eða á þeim degi sem IFRS 9 var upphaflega beitt, hvort sem ber upp síðar, lækkaðri um samtöluna á tengdum fjárhæðum áætlaðs taps fyrir sömu áhættuskuldbindingar sem reiknað er út í samræmi við 5., 6. og 10. mgr. 158. gr. þessarar reglugerðar. Þegar útreikningar leiða til neikvæðrar tölu skal stofnunin setja virði $P_{1.1.2018}^{IRB}$ sem jafnt og núll,
f_1 =	gildandi stuðull sem mælt er fyrir um í 6. mgr.,
f_2 =	gildandi stuðull sem mælt er fyrir um í 6. mgr. a,
t_1 =	hækkun á almennu eigin fé þáttar 1 sem er vegna möguleika á að nýta fjárhæðina $A_{2,IRB}$ sem skattfrádrátt,

- t₂ = hækkun á almennu eigin fé þáttar 1 sem er vegna möguleika á að nýta fjárhæðina A_{4,IRB} sem skattfrádrátt,
- t₃ = hækkun á almennu eigin fé þáttar 1 sem er vegna möguleika á að nýta fjárhæðina A^{old}_{IRB} sem skattfrádrátt.“

b) Í stað a- og b-liðar 3. mgr. kemur eftirfarandi:

- „a) samtala áætlaðs útlánataps 12 mánaða sem ákvarðað er í samræmi við lið 5.5.5 í viðaukanum sem varðar IFRS 9 og niðurfærslufjárhæðar áætlaðs útlánataps yfir líftíma sem ákvarðaður er í samræmi við lið 5.5.3 í viðaukanum sem varðar IFRS 9 að undanskilinni niðurfærslu áætlaðs útlánataps yfir líftíma fjáreigna sem eru virðisrýrðar, eins og skilgreint er í viðbæti A við viðaukann sem varðar IFRS 9, á skýrslugjafardeggi og, þegar 468. gr. þessarar reglugerðar gildir, að undanskildu væntu útlánatapi sem ákvarðað er fyrir áhættuskuldbindingar sem eru metnar á gangvirði í gegnum aðra heildarafkomu í samræmi við lið 4.1.2 A í viðaukanum sem varðar IFRS 9,
- b) samtala áætlaðs útlánataps 12 mánaða sem ákvarðað er í samræmi við lið 5.5.5 í viðaukanum sem varðar IFRS 9 og niðurfærslufjárhæðar áætlaðs útlánataps yfir líftíma sem ákvarðað er í samræmi við lið 5.5.3 í viðaukanum sem varðar IFRS 9 að undanskilinni niðurfærslu áætlaðs útlánataps yfir líftíma fjáreigna sem eru virðisrýrðar eins og skilgreint er í viðbæti A við viðaukann sem varðar IFRS 9 og þegar 468. gr. þessarar reglugerðar gildir, að undanskildu áætluðu útlánatapi sem er ákvarðað fyrir áhættuskuldbindingar sem metnar eru á gagnvirði í gegnum aðra heildarafkomu í samræmi við lið 4.1.2. A og viðaukans sem varðar IFRS 9, 1. janúar 2020 eða á upphafsdegi beitingar IFRS 9, hvort sem ber upp síðar.“

c) Í stað b- og c-liða 5. mgr. kemur eftirfarandi:

- „b) stofnanir skulu skipta út fjárhæðinni sem reiknuð er út í samræmi við a-lið 3. mgr. þessarar greinar með samtölu áætlaðs útlánataps 12 mánaða sem ákvarðað er í samræmi við lið 5.5.5 í viðaukanum sem varðar IFRS 9 og niðurfærslufjárhæðar áætlaðs útlánataps yfir líftíma sem ákvarðað er í samræmi við lið 5.5.3 í viðaukanum sem varðar IFRS 9 að undanskilinni niðurfærslu áætlaðs útlánataps yfir líftíma fjáreigna sem eru virðisrýrðar, eins og skilgreint er í viðbæti A við viðaukann sem varðar IFRS 9, og, þegar 468. gr. þessarar reglugerðar gildir, að undanskildu áætluðu útlánatapi sem ákvarðað er fyrir áhættuskuldbindingar sem eru metnar á gangvirði í gegnum aðra heildarafkomu í samræmi við lið 4.1.2 A í viðaukanum sem varðar IFRS 9, lækkaðri um samtöluna á tengdum fjárhæðum áætlaðs taps fyrir sömu áhættuskuldbindingar sem reiknað er út í samræmi við 5., 6. og 10. mgr. 158. gr. á skýrsluskiladeginum. Ef niðurstaða útreikningsins er neikvæð tala skal stofnun setja virðið á fjárhæðinni sem um getur í a-lið 3. mgr. þessarar greinar sem jafnt og núll,
- c) stofnanir skulu skipta út fjárhæðinni sem reiknuð er út í samræmi við b-lið 3. mgr. þessarar greinar með samtölu áætlaðs útlánataps 12 mánaða sem ákvarðað er í samræmi við lið 5.5.5 í viðaukanum sem varðar IFRS 9 og niðurfærslufjárhæðar áætlaðs útlánataps yfir líftíma sem ákvörðuð er í samræmi við lið 5.5.3 í viðaukanum sem varðar IFRS 9 að undanskilinni niðurfærslu áætlaðs útlánataps yfir líftíma fjáreigna sem eru virðisrýrðar, eins og skilgreint er í viðbæti A við viðaukann sem varðar IFRS 9, og þegar 468. gr. þessarar reglugerðar gildir, að undanskildu áætluðu útlánatapi fyrir áhættuskuldbindingar sem eru metnar á gangvirði í gegnum aðra heildarafkomu í samræmi við lið 4.1.2 A í viðaukanum sem varðar IFRS 9, 1. janúar 2020 eða á upphafsdegi beitingar IFRS 9, hvort sem ber upp síðar, lækkaðri um samtöluna á tengdum fjárhæðum áætlaðs taps fyrir sömu áhættuskuldbindingar sem reiknað er út í samræmi við 5., 6. og 10. mgr. 158. gr. 1. janúar 2020 eða á þeim degi sem upphafleg beiting IFRS 9 hefst, hvort sem ber upp síðar. Ef niðurstaða útreikningsins er neikvæð tala skal stofnun setja virðið á fjárhæðinni sem um getur í b-lið 3. mgr. þessarar greinar sem jafnt og núll.“

d) Í stað 6. mgr. kemur eftirfarandi:

„6. Stofnanir skulu beita eftirfarandi stuðlum f_i til að reikna út fjárhæðirnar AB_{SA} og AB_{IRB} sem um getur í a- og b-lið annarrar undirgreinar 1. mgr.:

- a) 0,7 á tímabilinu frá 1. janúar 2020 til 31. desember 2020,
- b) 0,5 á tímabilinu frá 1. janúar 2021 til 31. desember 2021,

- c) 0,25 á tímabilinu frá 1. janúar 2022 til 31. desember 2022,
- d) 0 á tímabilinu frá 1. janúar 2023 til 31. desember 2024.

Stofnanir með fjárhagsár sem hefst eftir 1. janúar 2020 en fyrir 1. janúar 2021 skulu aðlaga dagsetningarnar í a- til dliðar fyrstu undirgreinar svo að þær samsvari fjárhagsári þeirra, og skulu tilkynna aðlöguðu dagsetningarnar lögbærum yfirvöldum sínum og gera þær opinberar.

Stofnanir sem byrja að beita reikningsskilastöðlunum, eins og um getur í 1. mgr., 1. janúar 2021 eða síðar, skulu beita viðkomandi stuðlum í samræmi við b- til d-lið fyrstu undirgreinar og byrja með stuðullinn sem samsvarar árinu sem þessum reikningsskilastöðlum er beitt fyrst.“

- e) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„6a. Stofnanir skulu beita eftirfarandi stuðlum f_2 til að reikna út fjárhæðirnar AB_{SA} og AB_{IRB} sem um getur í a- og blið annarrar undirgreinar 1. mgr.:

- a) 1 á tímabilinu frá 1. janúar 2020 til 31. desember 2020,
- b) 1 á tímabilinu frá 1. janúar 2021 til 31. desember 2021,
- c) 0,75 á tímabilinu frá 1. janúar 2022 til 31. desember 2022,
- d) 0,5 á tímabilinu frá 1. janúar 2023 til 31. desember 2023,
- e) 0,25 á tímabilinu frá 1. janúar 2024 til 31. desember 2024.

Stofnanir með fjárhagsár sem hefst eftir 1. janúar 2020 en fyrir 1. janúar 2021 skulu aðlaga dagsetningarnar í a- til eliðar fyrstu undirgreinar svo að þær samsvari fjárhagsári þeirra, og skulu tilkynna aðlöguðu dagsetningarnar lögbærum yfirvöldum sínum og gera þær opinberar.

Stofnanir sem byrja að beita reikningsskilastöðlunum, eins og um getur í 1. mgr., 1. janúar 2021 eða síðar skulu beita viðkomandi stuðlum í samræmi við b- til e-lið fyrstu undirgreinar og byrja með stuðullinn sem samsvarar árinu sem þessum reikningsskilastöðlum er beitt fyrst.“

- f) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„7a. Þrátt fyrir b-lið 7. mgr. þessarar greinar, þegar kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð og í tilskipun 2013/36/ESB eru endurreiknaðar, mega stofnanir úthluta 100% áhættuvog á fjárhæð AB_{SA} sem um getur í a-lið annarrar undirgreinar 1. mgr. þessarar greinar. Að því er varðar útreikning á heildarmælistærð áhættuskuldbindinga sem um getur í 4. mgr. 429. gr. þessarar reglugerðar skulu stofnanir bæta fjárhæðum AB_{SA} og AB_{IRB} sem um getur í a- og b-lið annarrar undirgreinar 1. mgr. þessarar greinar við heildarmælistærð áhættuskuldbindinga.

Stofnanir geta aðeins einu sinni valið hvort þær noti útreikningana sem settir eru fram í b-lið 7. mgr. eða útreikningana sem settir eru fram í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar. Stofnanir skulu gera ákvörðun sína opinbera.“

- g) Í stað 8. mgr. kemur eftirfarandi:

„8. Á tímabilunum sem sett eru fram í 6. mgr. og 6. mgr. a þessarar greinar skulu stofnanir sem hafa ákveðið að beita umbreytingarfyrirkomulaginu sem sett er fram í þessari grein, í viðbót við upplýsingarnar sem birta skal samkvæmt áttunda hluta, tilkynna lögbærum yfirvöldum og birta fjárhæðir eiginfjárgrunns, almenns eigin fjár þáttar 1 og eiginfjárþáttar 1, hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1, hlutfall eiginfjárþáttar 1, heildareiginfjárlutfallið og vögunarhlutfallið sem þær væru með ef þær beittu ekki þessari grein.“

- h) Ákvæðum 9. mgr. er breytt sem hér segir:

- i. Í stað fyrstu og annarrar undirgreinar kemur eftirfarandi:

„9. Stofnanir skulu ákvarða hvort beita eigi fyrirkomulaginu sem sett er fram í þessari grein á umbreytingartímabilinu og skulu upplýsa lögbæra yfirvaldið um ákvörðun sína eigi síðar en 1. febrúar 2018. Ef stofnun hefur fengið fyrirframheimild frá lögbæra yfirvaldinu getur hún, á umbreytingartímabilinu, snúið við ákvörðun sinni. Stofnanir skulu birta opinberlega sérhverja ákvörðun sem tekin er í samræmi við þessa undirgrein.

Stofnun sem hefur ákveðið að beita umbreytingarfyrirkomulaginu sem sett er fram í þessari grein getur ákveðið að beita ekki 4. mgr. og skal í því tilviki upplýsa lögbæra yfirvaldið um ákvörðun sína eigi síðar en 1. febrúar 2018.

Í slíku tilviki skal stofnunin setja $A_{4,SA}$, $A_{4,IRB}$, A_{SA}^{old} , A_{IRB}^{old} , t_2 og t_3 sem um getur í 1. mgr. sem jafnt og núll. Ef stofnun hefur fengið fyrirframheimild frá lögbæra yfirvaldinu getur hún, á umbreytingartímabilinu, snúið við ákvörðun sinni. Stofnanir skulu birta opinberlega sérhverja ákvörðun sem tekin er í samræmi við þessa undirgrein.“

ii. Eftirfarandi undirgreinar bætast við:

„Stofnun sem hefur ákveðið að beita umbreytingarfyrirkomulaginu sem sett er fram í þessari grein getur ákveðið að beita ekki 2. mgr. og skal í því tilviki upplýsa lögbæra yfirvaldið um ákvörðun sína án tafar. Í slíku tilviki skal stofnunin setja $A_{2,SA}$, $A_{2,IRB}$ og t_1 sem um getur í 1. mgr. sem jafnt og núll. Stofnun getur snúið við ákvörðun sinni á umbreytingartímabilinu að því gefnu að hún hafi fengið fyrirframheimild frá lögbæra yfirvaldinu.

Lögbær yfirvöld skulu tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni a.m.k. árlega um beitingu þessarar greinar af hálfu stofnana sem sæta eftirliti þeirra.“

8) Í 495. gr. fellur 2. mgr. brott.

9) Eftirfarandi greinar bætast við:

„500. gr. a

Tímabundin meðferð á opinberum skuldum sem gefnar eru út í gjaldmiðli annars aðildarríkis.

1. Þrátt fyrir 2. mgr. 114. gr., þar til 31. desember 2024, að því er varðar áhættuskuldbindingar gagnvart ríkjum og seðlabönkum aðildarríkja, þegar þær áhættuskuldbindingar eru gefnar upp og fjármagnaðar í innlendum gjaldmiðli annars aðildarríkis, gildir eftirfarandi:

- til 31. desember 2022, skal beita 0% af áhættuvoginni sem þessum áhættuskuldbindingum er úthlutað í samræmi við 2. mgr. 114. gr., á virði áhættuskuldbindinganna,
- á árinu 2023 skal beita 20% af áhættuvoginni sem þessum áhættuskuldbindingum er úthlutað í samræmi við 2. mgr. 114. gr., á virði áhættuskuldbindinganna,
- á árinu 2024 skal beita 50% af áhættuvoginni sem þessum áhættuskuldbindingum er úthlutað í samræmi við 2. mgr. 114. gr., á virði áhættuskuldbindinganna.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. 395. gr. og 4. mgr. 493. gr. geta lögbær yfirvöld heimilað stofnunum að taka á sig áhættuskuldbindingar sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar upp að eftirfarandi mörkum:

- 100% af eiginfjárþætti 1 stofnunarinnar fram til 31. desember 2023,
- 75% af eiginfjárþætti 1 stofnunarinnar milli 1. janúar og 31. desember 2024,
- 50% af eiginfjárþætti 1 stofnunarinnar milli 1. janúar og 31. desember 2025.

Mörkin sem um getur í a-, b- og c-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar skulu gilda um virði áhættuskuldbindinga eftir að tekið er tillit til áhrifanna af mildun útlánaáhættu í samræmi við 399. til 403. gr.

3. Þrátt fyrir ii. lið d-liðar 1. mgr. 150. gr. geta stofnanir, að fenginni fyrirframheimild frá lögbærum yfirvöldum og að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í 150. gr., einnig beitt staðalaðferðinni á áhættuskuldbindingar gagnvart ríkjum og seðlabönkum þegar þessum áhættuskuldbindingum er úthlutað 0% áhættuvog skv. 1. mgr. þessarar greinar.

500. gr. b

Tilteknar áhættuskuldbindingar gagnvart seðlabönkum tímabundið undanskildar heildarmælistærð áhættuskuldbindinga í ljósi COVID-19-heimsfaraldursins

1. Þrátt fyrir 4. mgr. 429. gr. má stofnun, þar til 27. júní 2021, undanskilja frá heildarmælistærð áhættuskuldbindinga eftirfarandi áhættuskuldbindingar stofnunarinnar gagnvart seðlabanka sínum, að uppfylltum þeim skilyrðum sem sett eru fram í 2. og 3. mgr. þessarar greinar:

- mynt og peningaseðla sem eru lögmætir gjaldmiðlar í lögsögu seðlabankans,
- eignir sem eru kröfur á seðlabankann, þ.m.t. varaforða í vörslu seðlabankans.

Fjárhæðin sem stofnun undanskilur skal ekki vera hærri en dagleg meðalfjárhæð þeirra áhættuskuldbindinga sem taldar eru upp í a- og b-lið fyrstu undirgreinar á síðastliðnu heila bindiskyldutímabili seðlabanka stofnunarinnar.

2. Stofnun má undanskilja þær áhættuskuldbindingar sem taldar eru upp í 1. mgr. ef lögbært yfirvald stofnunarinnar hefur ákveðið, að höfðu samráði við viðkomandi seðlabanka, og lýst því opinberlega yfir að sérstakar aðstæður ríki sem réttlæti að þær séu undanskildar til þess að auðvelda framkvæmd peningamálastefnu.

Áhættuskuldbindingar sem undanskildar eru skv. 1. mgr. skulu uppfylla bæði af eftirfarandi skilyrðum:

- a) þær eru gefnar út í sama gjaldmiðli og innstæðurnar sem stofnun tekur við,
- b) meðalbínditími þeirra er ekki umtalsvert lengri en meðalbínditími innstæða sem stofnunin tekur við.

Stofnun sem undanskilur áhættuskuldbindingar gagnvart seðlabanka sínum frá heildarmælistærð áhættuskuldbindinga í samræmi við 1. mgr. skal einnig birta vogunarhlutfallið sem hún væri með ef hún beitti ekki þessari grein.

500. gr. c

Yfirkot undanskilin útreikningum á samleggjanda í afturvirkri prófun í ljósi COVID-19-heimsfaraldursins

Lögbær yfirvöld geta, þrátt fyrir 3. mgr. 366. gr., við sérstakar aðstæður og í stökum tilvikum leyft stofnunum að undanskilja yfirkot sem koma fram í afturvirkri prófun stofnana á hugsanlegum eða raunverulegum breytingum úr útreikningum á samleggjandanum sem settir eru fram í 3. mgr. 366. gr. að því tilskildu að þessi yfirkot séu ekki tilkomin vegna annmarka í eigin líkani og að því tilskildu að þau hafi átt sér stað milli 1. janúar 2020 og 31. desember 2021.

500. gr. d

Tímabundinn útreikningur á virði áhættuskuldbindinga vegna reglubundinna kaupa og sölu sem bíða uppgjors í ljósi COVID-19-heimsfaraldursins

1. Þrátt fyrir 4. mgr. 429. gr. mega stofnanir, þar til 27. júní 2021, reikna út áhættuskuldbindingarvirði reglubundinna kaupa og sölu sem bíða uppgjors í samræmi við 2., 3. og 4. mgr. þessarar greinar.

2. Stofnanir skulu fara með reiðufé sem tengist reglubundinni sölu og verðbréf sem tengjast reglubundnum kaupum, sem halda áfram að vera á efnahagsreikningnum til uppgjörsdags, eins og eignir í samræmi við a-lið 4. mgr. 429. gr.

3. Stofnanir sem, í samræmi við viðeigandi reikningskilaumgjörð, beita reikningshaldi sem miðast við viðskiptadag á reglubundin kaup og sölur sem bíða uppgjors skulu snúa við jöfnun viðskiptakrafna í reiðufé vegna reglubundinna sala sem bíða uppgjors og viðskiptaskulda í reiðufé vegna reglubundinna kaupa sem bíða uppgjors sem leyfð er samkvæmt þeirri reikningskilaumgjörð. Þegar stofnanir hafa snúið við reikningshaldslegu jöfnuninni mega þær jafna saman þessum viðskiptakröfum og viðskiptaskuldum í reiðufé ef tengdar reglubundnar sölur og kaup eru bæði gerð upp á grunni afhendingar gegn greiðslu.

4. Stofnanir sem, í samræmi við viðeigandi reikningskilaumgjörð, beita reikningshaldi sem miðast við uppgjörsdag á reglubundin kaup og sölur sem bíða uppgjors skulu telja fullt nafnverð greiðsluskuldbindinga sem tengjast reglubundnum kaupum með í heildarmælistærð áhættuskuldbindinga.

Stofnanir geta einungis jafnað fullu nafnverði greiðsluskuldbindinga tengdum reglubundnum kaupum með fullu nafnverði viðskiptakrafna í reiðufé sem tengjast reglubundnum sölum sem bíða uppgjors að báðum eftirfarandi skilyrðum uppfylltum:

- a) bæði reglubundnu kaupin og sölurnar eru gerð upp á grunni afhendingar gegn greiðslu,
- b) fjáreignir sem eru keyptar og seldar sem eru tengdar við viðskiptaskuldir og viðskiptakröfur í reiðufé eru metnar á gangvirði í gegnum hagnað eða tap og eru í veltubók stofnunar.

5. Að því er varðar þessa grein merkja „reglubundin kaup eða sala“, kaup eða sölu á verðbréfum samkvæmt samningi með skilmálum sem kveða á um afhendingu verðbréfs innan tímabils sem komið er á með almennum hætti í lögum eða venju á viðkomandi markaði.“

10) Eftirfarandi grein bætist við:

„518 gr. b.

Tilkynningar um yfirskot og eftirlitsheimildir til að takmarka útgreiðslur

Eigi síðar en 31. desember 2021 skal framkvæmdastjórnin skila Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um það hvort sérstakar aðstæður sem hafa valdið alvarlegri efnahagslegri truflun á eðlilegri virkni og heilbrigði fjármálamarkaða réttlæti:

- a) að lögbærum yfirvöldum sé heimilt á slíku tímabili að undanskilja úr eigin líkani markaðsáættu stofnana yfirskot sem eru ekki tilkomin vegna annmarka í þessum líkönum,
- b) að veita lögbærum yfirvöldum viðbótar bindandi heimildir á slíku tímabili til að leggja hömlur á útgreiðslur stofnana.

Framkvæmdastjórnin skal íhuga frekari ráðstafanir ef við á.“

2. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) 2019/876

Ákvæðum 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2019/876 er breytt sem hér segir:

1) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„3a. Eftirfarandi liðir í 1. gr. þessarar reglugerðar skulu gilda frá 27. júní 2020:

- a) ákvæði 59. liðar að því er varðar hvernig ber að fara með tiltekin lán sem lánastofnanir veita lífeyrisþegum eða launþegum sem mælt er fyrir um í 123. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- b) ákvæði 133. liðar að því er varðar aðlögun á áhættuvegnum áhættuskuldbindingum vegna lítilla og meðalstórra fyrirtækja sem ekki eru í vanskilum eins og mælt er fyrir um í 501. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- c) ákvæði 134. liðar að því er varðar aðlaganir á eiginfjárkröfum fyrir lánaáættu vegna áhættuskuldbindinga gagnvart aðilum sem reka eða fjármagna efnislega innviði eða aðstöðu, kerfi eða net sem veita eða styðja mikilvæga almannaþjónustu eins og mælt er fyrir um í 501. gr. a reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.“

2) Í stað 5. mgr. kemur eftirfarandi:

„5. Ákvæði b-liðar 46. liðar 1. gr. þessarar reglugerðar að því er varðar nýjar kröfur um eiginfjárgrunn kerfislega mikilvægra stofnana á alþjóðavísu sem mælt er fyrir um í 1. mgr. a 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 skulu gilda frá 1. Janúar 2023.“

3) Í stað 7. mgr. kemur eftirfarandi:

„7. Ákvæði 18. liðar 1. gr. þessarar reglugerðar, að því er varðar b-lið 1. mgr. 36. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sem hefur að geyma ákvæðið um undanþágu frá frádrætti hugbúnaðareigna sem eru metnar á varfærinn hátt, skulu gilda frá gildistökudegi tæknilegu eftirlitsstaðlanna sem um getur í 4. mgr. 36. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.“

3. gr.

Gildistaka og framkvæmd

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 27. júní 2020.

Þrátt fyrir að aðra málsgrein þessarar greinar skal 4. liður 1. gr. gilda frá 28. júní 2021.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 24. júní 2020.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

D. M. SASSOLI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

N. BRNJAC

forseti.
